

at sætte Kontoen for Bygningernes Vedligeholdelse saa langt ned, at man — om ikke Vedligeholdelsen skal blive forsømt — maa søge snarest at indhente, hvad der nødtvungent har maattet opsættes i Retning af at holde Bygningerne i passende og god Stand.

Under disse Forhold er Anstaltens økonomiske Stilling overordentlig vanskelig, idet den faktisk er ude af Stand til med de nuværende Indtægter at tilvejebringe Balance i sit Regnskab, og idet den ved at bruge af sin ringe Kapitalformue til Dækning af Underskuddet staar i Fare for at reducere denne saa meget, at Anstalten kommer til at mangle den strengt nødvendige Driftskapital. Det er derfor for denne Anstalts Vedkommende paatrængende nødvendigt, at der snarest træffes Foranstaltninger til at tilvejebringe en Forøgelse af dens Indtægter, jfr. ogsaa Statsrevisorernes Bemærkninger til Anstaltens Regnskaber for Finansaaret 1908—09 og den kritiske Revisors Beretning for Finansaaret 1909—10.

Spørger man nu, paa hvilken Maade en Indtægtsforøgelse for Aandssvageanstalterne rettest bør tilvejebringes, ligger det uden Tvivl nærmest at tilføre Anstalterne den fornødne Merindtægt gennem en Forhøjelse af de aarlige Kostpenge for Alumnerne. Man har derfor anset det for

betimeligt — i Overensstemmelse med de fra samtlige Anstalter allerede for længere Tid siden derom fremkomne Andragender — at fremsætte Forslag til Forhøjelse af Betalingen for uformuende aandssvages Ophold paa Anstalterne, idet man med Hensyn til Forhøjelsens Omfang har anset det for passende at foreslaa, at denne ikke maa overstige 50 Kr. aarlig for hver uformuende aandssvag.

Man har derhos ment at burde foreslaa, at Betalingen fra vedkommende Kommune eller private Forsørger — ligesom for Døvstummeanstaltens Vedkommende — sættes til 350 Kr. aarlig.

Hvad Statskassens Tilskud til Anstalterne angaar, har man i Betragtning af, at Anstalterne — som det vil fremgaa af det ovenfor anførte — ere noget forskellig stillede i økonomisk Henseende, anset det for praktisk at foreslaa, at dette Tilskud fastsættes af Ministeren for hver enkelt Anstalt, dog at det samlede aarlige Statstilskud for den enkelte Anstalt ikke kan overstige 300 Kr., multipliceret med det for Anstalten til enhver Tid normerede Pladsantal. Herved vil det blive muligt indenfor den i Loven dragne Grænse at fastsætte Statskassens Tilskud under passende Hensyntagen til den enkelte Anstalts økonomiske Stilling til enhver Tid.